

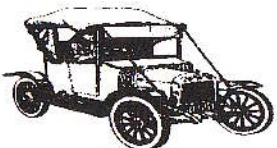
BRIDGE

i Norge

Med egne sider fra

Nr 6
Oktober 1993

Spilte Ibsen mix?

Ved "Sjåføren"

VI har alle lest en rekke artikler hvor forfatteren antyder at Ibsen kunne ha fått inspirasjon til "Et dukkehjem" fra bridgebordet. Poengene fra AG-lagets mix-eventyr er ikke særlig originale i så måte. Men tenker vi oss at Ibsen spilte mix i AG-lagets ånd - så kunne flere kjente utsagn fra hans diktning ha blitt unnfanget ved bridgebordet.

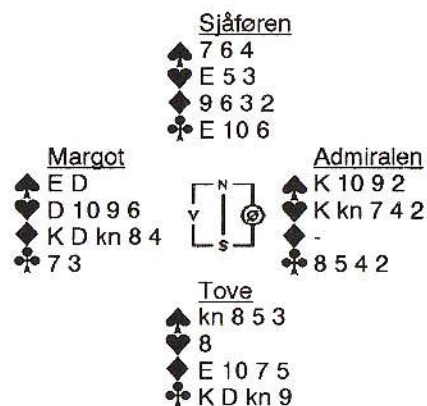
AG-laget ble slått ut i tredje runde i NM for klubber. Siden de fleste av dem passerte junioralderen mens salig Henrik ennå gikk i kortbukser, gjensto bare to muligheter for NM-finale denne sesongen. Først på programmet sto mix-kvalifiseringen.

Spillerne på AG-laget har aldri hatt overdreven respekt for makker, og en mix-makker blir å definere som en person av hunkjønn som holder i kortene på andre siden av bordet. Sjokkerende var det derfor at alle aktuelle kandidater til denne funksjonen forlangte å få delta aktivt i spillet! Det var ingen nåde. Skulle det bli noen mix-kvalifisering, måtte det til og med aksepteres at makker kunne melde grand. Det står jo skrevet:

**"Du skal tvinge din natur -
og i lengden faller drikken
vel mindre sur.
La gå!"**

På toppen av det hele fant en eller annen vittig gjøk ut at Admiralen og Sjåføren med sine respektive makker skulle møtes allerede i første runde:

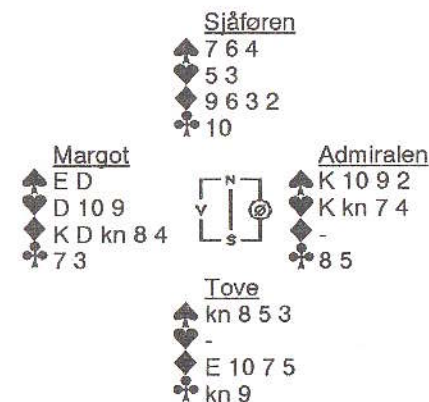

V	N	Ø	S
x	1 NT	pass	1 kl
4 hj	x	3 hj	pass
pass		pass	pass

Admiralen startet med pass, men når hans makker kunne doble opplysende syntes han at han måtte ta litt i. Mindre enn 3 hjerter kunne det ikke bli. Når

Admiralen la opp stoppskiltet fryktet nok Margot et hopp i spar, men 3 hjerter lettet hun glad og fornøyd til utgang. Sjåføren var aldri i tvil om at dette skulle velsignes. To spikre, åpning hos makker og første-håndskjennskap til Admiralens meldestil? Rød lapp!

Tove spilte ut kløver konge og fortsatte med damen. Denne stakk Sjåføren, tok for hjerter ess og spilte nok en hjerter. Admiralen dekket med knekten, og Sjåførens makker sydpå - som for øvrig kommer nordfra - var havnet i et dilemma:

Kaster hun spar får Admiralen lett 4 sparstikk, 4 hjerterstikk på hånd og 2 stjeler i bordet, sum 10 stikk. Kaster hun kløver blir kløver 8 det 10. stikket i stedet for spar 10, og Admiralen stjeler ett svart kort av hver farge på bordet. Og prøver hun å kaste ruter, kan Admiralen stikke over hjerter knekt og godspille ruterer med sparinn ganger.

Riktignok kan kontrakten aldri betes, men etter å ha skvist makker i stikk nummer fire ble Sjåførens forsøk på å overføre ansvaret for 16 av 17 mulige minuspoeng til makker noe anstrengt.

En stadig mer tåket strøm av selvmotsigelser døde etter hvert stille hen.

"I sannhet en ytterst begavet mann - nesten alt hva han sier går over ens forstand."

Ingen god start for Sjåføren, men rundens andre spill ga nye sjanser. Her ble Admiralen spillefører i 2 ruter, og i den foreliggende situasjon var det en prinsipp sak for Sjåføren å doble igjen. Sjåførens makker fryktet det verste, men denne gangen måtte Admiralen ned og dermed fikk Sjåføren og hans makker elleve av de seksten poengene i retur.

Allerede på dette tidspunkt tillot makker seg å spørre Sjåføren sarkastisk om han hadde tenkt å doble alle motpartens kontrakter. Etter at skapningens herre hadde avgitt en god dobling til en forandring!

**"Om jeg hamrer eller hamres,
like fullt så skal det jamres!"**

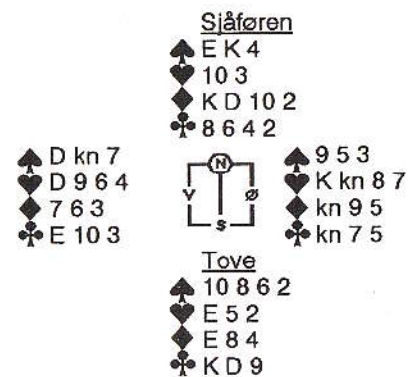
Spillerne fra AG-laget møttes ikke i hver runde, så det hendte faktisk en rekke ganger at de var involvert i udoblede kontrakter - og deres kvinnelige makker slapp unna med bare lettere sjokk skader.

Til en forandring skal Sjåførens makker i denne turneringen ikke få skjule seg under pseudonym. Tove Mathiassen var på dette tidspunkt ennå inne i sin første sesong etter endt nybegynnerkurs.

Etter å ha opplevd en rekke mer eller mindre vellykkede sjefsvavgjørelser fra førerretet, kom hun i tvil om det var makker eller kurset det var noe galt med. Om det var troen på læreboken eller respekten for makker som avtok skal være usagt, men hun fant i alle fall ut etter hvert at det kunne ikke bli verre om hun også gikk litt på akkord med de prinsipper hun hadde lært. Lærebok?

**"Man skal ei lese for å sluke,
men for å se hva man kan bruke."**

Og så gikk det slik:

V	N	Ø	S
	1 ru	pass	1 sp
pass	2 sp	pass	3 hj
pass	3 sp	pass	4 ru
pass	4 sp	pass	pass
pass			

Sjåføren valgte å åpne med 1 ruter for utspilllets skyld, og med en ugardert dobbelton i hjerter og 2 honnører tredje til makker gjenneldte han 2 spar. Tove så grandmønsteret, men granden skulle sikkert være på makkers hånd. Vel vitende om at Sjåføren hylar grand ved enhver anledning, prøvde hun med en langfargeinvitt i hjerter. Det var bare det at Sjåføren denne gangen var vel tynt besatt i mykfargene.

Over 3 spar våget ikke Tove å melde grand. Det ville være jevngodt med mytteri. Men på en god dag ville kanskje makker passe på 4 ruter? Ikke det, nei! Nå hadde hun faktisk klart å sleminvitte etter å ha vist minst 5-4 i major!

"Men pytt, hvor utgangspunktet er som galest - blir titt resultatet originalest."

Sjåføren tok en lang pause før han la opp 4 spar og nå måtte også Tove gi opp. Vest

spilte ut liten kløver, og Sjåføren la opp sine kort med følgende kommentar: "Det er mulig at jeg er feig nå makker, men med bare 3-korts trumf og kliss minimum, må jeg nesten slå av." Tove takket for kortene og forlangte liten kløver fra bordet. Øst produserte knekten, og så gjenstår det å finne vinnervarianten.

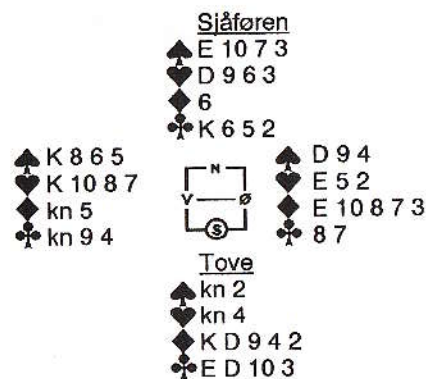
Prøver du å stjele en hjerter på bordet, vil du likevel ende opp med en hjertertaper, minst en spartaper og minst en kløvertaper. Når Øst ikke stakk med kløver ess vurderte Tove det slik at kløveresset satt "på rygg" og dermed blir det to kløvertapere. Da gjenstår bare muligheten at kløveren sitter 3-3 og at motparten kan overbevises om at de skal godspille den 13. kløveren før de slår hull på hjerteren! I tråd med sin analyse dukket Tove kløver knekt. Øst fortsatte i tråd med planen med kløver, og Vest stakk Toves konge med esset. Sjåføren gjemte hodet i hendene.

"Dette er bare en prøvelse, siden kommer frelsen - når bare Vårherre unner meg helsen."

Den mannlige bedreviter i Øst smilte overbærende av "egget", men se nå bare: Vest spilte nok en kløver som gikk til damen, og forsyne meg satt fargen 3-3. Nå fulgte 3 ganger spar, og den fargen satt også pent.

Når nå Øst-Vest endelig slo hull på hjerterfargen var det for sent. Ruter konge, ruter til ess og ruter til damen. Selvfølgelig satt også denne fargen 3-3, og ruter 10 og kløver 8 var godspilt til parkering av de to små hjerterne på hånd!

Utspillet må faktisk dukkes for at kontrakt-en skal ha en sjanse, og det må skje a tempo! Jasså, hun tok feil kort? Vel, da får vi se på et spill fra neste runde, for det var ikke dette spillet alene som avstedkom dukkehjemmet:

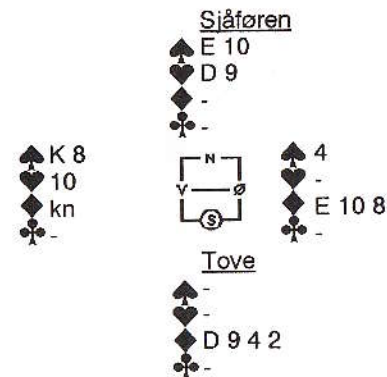
V	N	Ø	S
pass	1 hj	pass	1 ru
pass	pass	pass	1 NT

Nå var Tove kommet i siget! Ingen angst for å sette seg på granden. Makker får bare sitte der og se sur ut! Etter sjåførens hjertermelding valgte Vest å innlede med spar 6. Lavt på bordet, og Øst forsøkte 9'eren og knekten tok stikket.

Nå skal man forsøke å godspille stikk i sidefargene med kløveren intakt til kommunikasjon, men Tove hadde ikke tro på at hun kunne skape noe ekstra i verken spar eller hjerter på den måten.

"Kan ei seier vinnes ved å kjempe, så får man fare frem med lempe."

"La motparten stå for kommunikasjonen!" Tove dro dermed fire runder kløver med endestasjon på hånd. Øst kastet ruter 7 (styrke) og på den siste kløveren ramlet det hjerter både fra Øst og Vest. Dermed fant Tove frem hjerter knekt som gikk rundt til Østs ess. Spar dame kom i retur, og Tove startet krypkasinoen med dukk nummer 1. Ruterskift stakk Tove med kongen og fridde seg med hjerter. Om Vest også dukker følger det bare en ny hjerter, så Vest stakk, og dermed var all forbindelse til bordet vekk:

Hjerter fra Vest gir Tove 3 stikk til, og sparspill gir henne resten. Dermed gjensto bare ruter knekt som bordet fikk legge spar ti på. Nå var Øst i en lignende situasjon. Stikker han blir det forsvarers siste stikk. Dukk nummer to fra ham for Tove kompletterte dukkehjemmet med dukk nummer tre! Vest var innspilt på ruter knekt og måtte gi blindemann resten av stikkene. Ni stikk og solid pluss til Tove og Sjåføren.

Verst av alt var det at motparten roste Toves spilleføring. Hvordan skulle Sjåføren nå få henne til å forstå at han burde spille grandkontraktene?

"Djevelen stå i alt som minner, Djevelen stå i alle kvinner!"

Hvordan det gikk til slutt? Vel, det finnes ennå en sjanse i parkkvalifiseringen!

